

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΡΑΓΙΚΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΚΟΠΩΝ

ΟΙ ΜΟΙΡΑΙΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΗΣ "ΦΡΟΥΛΑΪΝ ΝΤΟΚΤΟΡ,,

Η εφιαλτικές ημέρες της Γερμανίδος αρχικατασκόπου σ' ένα φρενοκομείο της Έλβετίας. Οι δύο μεγάλοι έρωτες της ζωής της. Ένας μυστηριώδης Έλληνας. Ο ώριμος Κωνσταντίνος Κουντουριάννης. Τò αιματηρό ειδύλλιό του με την «ΦρουλαΪν Ντοκτορ». Η έρωτικές σχέσεις της αρχικατασκόπου με τόν Γάλλο ύπαξιωματικό Ραούλ Κιερασάρ. Μία σατανική εκδίκησης, κτλ.

Αννα - Μαρία Λέσσερ, ή θουλιχη Γερμανίδα αρχικατασκόπος «ΦρουλαΪν Ντοκτορ», σαστό πειά έφρειλο σήμερα από τις καταζήσεις της μορφίνης και της κοκαΐνης, που την έκαναν να ξεχνάει τους τρομαχτικούς κινδύνους και τὰ τραγικά όθρια της ζωής της, περνάει τώρα τις τελευταίες αγωνιώδεις ημέρες της σ' ένα Έλβετικό φρενοκομείο...

Αυτή ή όμορφη γυναίκα, που είχε αναστατώσει την Εύρώπη κατά την έποχή του πολέμου με τὰ συνταρακτικά της κατορθώματα και τις μυστοσηματικές περιπέτειές της, σβήνει αιγά - αιγά, ληρονημένη απ' όλους, μέσα σ' ένα κάταστρο και γυινό δωμάτιο, σαν μιὰ ζωνή τοξικομανής, που τρελλάθηκε από τὸ αγάτηνετο πάθος της

Από καιρό σὲ καιρό, τὴ νύχτα, όταν ὁ βοερός άέρας τὸν Άλπεϊο Λυσομιαίνει γύρω απ' τὸ φρενοκομείο, ή "Αννα - Μαρία Λέσσερ πετιέται τρομαγμένη απ' τὸ ροεββάτι της κι' άρχίζει νά χτυπάει τοὺς τοίχους και νά ουρλιάζει. Μέσα στο ζοφερό σκετάδι της, φρονάζει παρθένα όνουατα, παλένει με σπάζει, σαν νά θέλει νά σώσει από τὰ όπλα ενός γαλλικοῦ εκτελεστικοῦ άποσπάσματος κάποιον άνθρωπο, που λέγεται Κουντουριάννης και κλαίει γερά, σαν νά βοίσκειται πάνω απ' τὸν άνοστολότιμο τάφο ενός κάποιου Βινάντζου... Τὸ προσοπικό του φρενοκομείου δέν δίνει βέβαια καμμιά ιδιαίτερη σημασία σ' αὐτοὺς τοὺς μαρτυρικοὺς εφιάλτες της «ΦρουλαΪν Ντοκτορ». Έξείνοι όμως που ξέρουν τὸ μυστικό της αρχικατασκόπου, καταλαβαίνουν πολύ καλά ὅτι ή "Αννα - Μαρία Λέσσερ, και τρελλή άκόμα, έξολοιωθεί νά βασανίζεται απ' τὸν πρώτο και τὸν τελευταίο έρωτά της. Ο πρώτος έρωσ της ήταν ὁ Γερμανός κατασκόπος Κάρολ φὸν Βινάντζ, που σκοτώθηκε σὲ μιὰ επικίνδυνη άποστολή του. Κι' ὁ τελευταίος ήταν ὁ Κωνσταντίνος Κουντουριάννης, ένας άρθνος έφεδρος άξιωματικός και ήθοποιός, που παραδόθηκε από την ίδια την "Αννα - Μαρία Λέσσερ στο ετελεστικό άποσπάσμα...

Αυτός ὁ τελευταίος έρωσ της είνε μιὰ παράξενη ιστορία, γεμάτη περιπέθεια, τραγικοὺς κινδύνους και μοιραίες ζήλειες, που άξίζει νά τὴν άποκαλύψη κανείς σήμερα, μ' όλες τις δραματικές της λεπτομέρειες.

Μιά μέρα, στις 13 'Απριλίου τοῦ 1916, ή "Αννα-Μαρία Λέσσερ δέχτηκε άξανα στο σπίτι της, στο Βερολίνο, την έπίσκεψη ενός όμορφου μελαχροίνου άνδρα, που λεγόταν Κωνσταντίνος Κουντουριάννης και που ήταν άρθνος άξιωματικός και τότε μεγαλέμπορος έξωτικῶν φρούτων στο Παρίσι. Ποιός ήταν τώρα ὁ σκοπός της επισκέφής του ; Ο Κουντουριάννης ζήτησε από την "ΦρουλαΪν Ντοκτορ νά τὸν προσλάβη στην υπηρεσία της ! Ηθέλε νά γίνη κατάσκοπος τὸν Γερμανῶν στη Ρωσία...

Η "Αννα - Μαρία Λέσσερ παραξευτέθηκε στην άρχη από αὐτήν την άπρόοπτη πρόταση του μυστηριώδους Έλληνας. Τὰ μαύρα μάτια, όστόσο, του Κουντουριάννη, με τὸ ζοφερό και τοίμηρό βλέμμα τους, της έκαναν μεγάλη έντύπωση κι' από μιὰ άνεξήγητη συμπάθεια, που άρχισε νά παύει ή μ' αὐτόν, δέχτηκε νά τὸν παραουήσει στον Μανττέουιν, τὸν άρχηγό της «Μυστικής 'Υπηρεσίας» και νά πετύχη την πρόσληψή του ὡς πράκτορος τὸν Γερμανῶν. Κατόπιν, τὸν απέλασε στο τμήμα της κίβιντεν' από λίγες μέρες πέρασε μαζί του τὰ σύννορα κι' έγκαταστάθηκε στο σπίτι του, στο Παρίσι.

Ο Κουντουριάννης έγχορησε τὸ πάλιό και πασίγνωστο κατάνημα «Μενί και Σίας» από τις κληρονομιές του, δύο ήλικιωμένες γεροντοκόρες, τις όποιες κανείς ποτέ δέν είχε ύποψιαστεί γιά τίποτα. Ο Κουντουριάννης λοιπόν κι' ή «ΦρουλαΪν Ντοκτορ» υποδύσαν άνεόκλητοι νά ε-πιδοθούντα στις σκοτεινές κατασκοπιές τους. Κι' οί δύο τους άνηφοῦσαν τὸν κίνδυνο, σαν νά εβρισκαν μιὰ ύπερταή απόλαση σ' αὐτόν, κι' είχαν συνδεθῆ μ' ένα τόσο παράφορο αίσθημα, μ' έναν τόσο μεγάλο και περιπαλή έρωτα, ώστε πολλές φορές ξεχνούσαν τὴ μυστηριώδη άποστολή τους και διασκέδαζαν σαν νεόνυμφοι που περνούσαν τὸν μήνα του μέλιτος...

***

Η "Αννα - Μαρία Λέσσερ, όστόσο, λιγώτερο αίσθηματιχη από τὸν όμορφο Έλληνα, μόλις έλαβε ένα έπιτηρητικό τηλεγράφημα από τὸν Μανττέουιν, που είχε άρχισῆ ν' άνησχηγι γιά τὴ μακροχρόνια σιωπή της, συνήλθε πρώτη και άίχτηκε με λύσσα στην αναζήτησι πολιτικῶν πληροφοριῶν.

Μιά Κυριαχῆ λοιπόν γνώρισε στο Λάσοσ της Βουλώνης έναν νεαρό Γάλλο ύπαξιωματικό, άπεσπασμένο στο τμήμα της άντικατασκοπιείας του Γενικοῦ Έπιτελείου. Ο νεαρός αυτός ύπαξιωματικός, ὁ Ραούλ Κιερασάρ, ύστερ' από δύο μέρες ήταν ένα μοιραίο θύμα της όμορφης αρχικατασκόπου, κι' όπως ήταν έπόμενο, όταν βοισκόταν στην τριφερή άρχαλιά της, της απέκλεισε άνύποπτος πολλά πράγματα, που διαβιβαζόντουσαν άμέσως στο Βερολίνο κι' έκαναν τὸν Μανττέουιν νά τριβῆ τὰ χέρια του εγχαριστημένος. Έτ' τέλος ! Η «ΦρουλαΪν Ντοκτορ» είχε εγκαταλείψει τὸς έρωτες με τὸν Κουντουριάννη και είχε άρχισῆ νά ερωτάεται με πάθος, όπως πάντα...

Η Γερμανίδα αρχικατασκόπος είχε βάλλει εις ένέργεια κάθε μέσο και πάνω απ' όλα, τὸ σαηνεργικό της θέληση, που είχαν ξετρολλάνει τὸν νεαρό ύπαξιωματικό. Ο Ραούλ Κιερασάρ πίστευε ὅτι ή όμορφη έρωμένη του ήταν ένα από τὰ «μυαννεζέν» του όικου μόδας «Γουόρδ», κι' έπειδή είχε πάρει την άπόφασι νά την παντρευθῆ, εγκαταστάθηκε στο διαμέρισμά της κι' άρχισε νά ζῆ μαζί της μιὰ ήσυχη κι' εὐτυχισμένη ζωή. Η "Αννα - Μαρία Λέσσερ γι' αὐτὸν άκριβῶς τὸ σκοπό είχε νοικιάσει εκεινες τις ημέρες ένα μικρὸ κι' άπλό ισόγειο διαμέρισμα στον άριθ. 115 της λεωφόρου τὸν Μαιν, κι' όπως καταλαβαίνει κανείς, κατέμενε τὸν νύκτα με περισσότερο εικόλια ν' άποσπὰ διάφορα μυστικά του Γενικοῦ Έπιτελείου απ' τὸν άνοπισματο έραστή της.

Όταν λοιπόν εκεινος της πρότεινε μιὰ μέρα νά την παντρευθῆ, ή "Αννα - Μαρία Λέσσερ, με την πρόφασι ὅτι ήθελε νά ρωτήση τοὺς γονεὺς της, που καθόντουσαν σ' ένα μικρὸ χωριό κοντά στα ίσπανικά σύνορα, έργυ: απ' τὸ Παρίσι και...πήγε στο Φοντανμελλώ, γιά νά παραδώσῆ σ' ένα Γερμανό άξιωματικό που της είχε στειλε ὁ Μανττέουιν, μερικὰ πολύτιμα έγγραφα, που τὰ είχε κλέψει απ' τὸν Ραούλ Κιερασάρ.

Έπειτα, στο τέλος της έβδομάδος, ξαναγύρισε στο Παρίσι και τὸ βράδυ της ίδιας μέρας πήγε και περιέμενε, όπως έκανε πάντα, έξω απ' τὰ γραφεία του Γενικοῦ Έπιτελείου τὸν νεαρό ύπαξιωματικό.

* * *

Ο Ραούλ Κιερασάρ, όταν τελείωσε την ύπηρεσία του και βγήκε απ' τὰ γραφεία, ήταν χλοκός και νεοκριός, σαν άνθρωπος που άπειλείται από κάποιο κίνδυνο.

—Τί έχεις ; Τὸν ρώτησε ή "Αννα - Μαρία Λέσσερ.

Ο Ραούλ Κιερασάρ την κίτταξε μ' ένα άπελπισμένο βλέμμα.

—Είμαι χαμένος ! Της άπάντησε. Κάποιος, μ' ένα άνόνημο γράμμα, με καταγγέλλει ὡς προδότη...

Η αρχικατασκόπος άνατήρησε. Ποιός ήταν άραγε αὐτός ὁ «κάποιος» ; Κι' άξανα πέρασε σαν άστρατή απ' τὸ νοῦ της ή ύποψια ὅτι ήταν ὁ Κουντουριάννης ! Ναι ! Αὐτός θά ήταν...

Ο όμορφος Έλληνας εκεινο τὸν τελευταίο καιρό είχε γίνῆ τρομερὰ ζηλόπιτος. Δέν υπήρθε νά ύποφέρῆ τὸς έρωτες της γι'ήλιε στο μετὸ νεαρό ύπαξιωματικό κι' όσο τρελλή κι' αν ήταν αὐτή ή ζήλεια, όπως τὸ καταλάβαινε, δέν πρόφσε νά συγκρατηθῆ περισσότερο και μιὰ μέρα κάρησε κι' έγγραψε εκεινο τὸ άνόνημο γράμμα, γιά νά ξεοντώσῆ τὸν Ραούλ Κιερασάρ !

Η "Αννα - Μαρία Λέσσερ, τρομοκρατημένη από αὐτή την ανακάλυψη, πήγε την άπόφασι, σὲ μιὰ στιγμή παραφορῶς, νά ξεαναίσῆ πρώτα εκεινή τὸν Κουντουριάννη κι' ακολουθώντας τὸ παράδειμά του, έγγραψε μιὰ άνόνημο έπιστολή με τὴ γραφομηχανή και την έστειλε στα γραφεία της Γαλλικής άντικατασκοπιείας.

Τὸ ίδιο βράδυ, από τὸ γράμμα, «ένός Γάλλου, που δέν τὸ ιστοργάει γιὰτὶ φοβάται την εκδίκηση τὸν Γερμανῶν», έσκασε σαν βόμβα μέσα στη φουλή τὸν Γάλλου κατασκόπου ! Ο έμπορος έξωτικῶν φρούτων Κωνσταντίνος Κουντουριάννης, Έλληνας ύπηρετος, ήταν κατάνσκοπος τὸν Γερμανῶν ! Ο «καλὸς Γάλλος» του άνόνημου γράμματος ανέφερε ὅτι, αν δέν τὸν πίστευαν οί πράκτορες της Άντικατασκοπιείας, μπορούσαν νά πάνε την ἄλλη μέρα τὸ βράδυ στο μιλό «Ζινὸ» της πλατείας Κλιού κι' άκριβῶς στο 8, όπου ὁ Κουντουριάννης δὸν συναντούσε ένα Γερμανό κατάνσκοπο γιά νά τὸν παραδώσῆ ένα φάκελλο με σπουδαίες πληροφορίες.

Ο Κωνσταντίνος Κουντουριάννης πράγματι συνελήφθη τὸ άλλο βράδυ στο μιλό «Ζινὸ», όπου τὸν είχε στειλε άνοπισματο με τὸν έννοχολογητικό φάκελλο ή "Αννα - Μαρία Λέσσερ, κι' ύστερ' από λίγες μέρες κιαυδαζήθηκε ὡς θάνατο από τὸ Στρατοδικείο.

Καί την όρα που ὁ Κωνσταντίνος Κουντουριάννης έπεσε από τις σκαίρες του εκτελεστικοῦ άποσπάσματος, ή "Αννα - Μαρία Λέσσερ ήτανε στο Βερολίνο. Από τότε όμως δέν πρόφσε πειά νά τὸν ξεχάσει... Ο όμορφος Έλληνας ήταν ὁ τελευταίος μεγάλος έρωσ της Γερμανίδος αρχικατασκόπου, που την βασανίζει άκόμα και σήμερα, που βοίσκειται τρελλή σ' ένα φρενοκομείο της Έλβετίας...

